

oddanih na Lenina več strelov, ki so ga lahko ranili. Ljudski komesar za notranje zadeve Urickij je bil umorjen. Atentatorji so bili aretirani.

K.-B. Moskau, 30. avgusta. Dve dami, pripadnici socijalno-revolucionarne stranke, sta trikrat ustrelili na Lenina. Dva strela sta ga zadela v prsi in pljuča. Leninovo stanje je resno, ker se je kri vhlila v bronhijske. V Kremelj so bili poklicani prvi specijalisti. Lenin je že tev atentata.

Tedenski pregled.

Štajerske vesti.

Iz Slovenske Bistrike se nam poroča: Ker se bojijo, da bi jim oblastva prepovedala javne politične shode, jih prirejajo jugoslovanski hujškači sedaj pod zaščito „slovenskih koncertov“, ki izvajajo vsikdar v protivstrijške, nemškosovražne manifestacije. Z vso vnemo vrgli so se iz tega nagiba na Slovensko Bistrico, in prirejajo tamkaj svoje „koncerete“, pri katerih sodelujejo vedno nove politične moči in vspodbujajo tamšnje prebivalstvo do političnih izgredov. Mi bi ne bili nasprotni, če bi se ti ljudje hoteli le zabavati, ker mi to tudi radi storimo, da si duh otožnosti tega težkega časa malo razvedrimo in olajšamo. Toda, kar se tiče nacionalnih izvajajočih zastav, že vemo, kam iste stremijo. Pri zadnjem julijskem „koncertu“, o katerem smo itak poročali, je tudi kar mrgole teh izvajajočih trobojnici. Ker Bističani to tako hladnokrvno dopuščajo, ni se torej čuditi, če pridrvi ena takšna hujškača druhal sedaj vsak mesec v naše mesto. Pozdravni nagovor na vslneže govoril je znan dr. Reissmann, pri katerem ni manjkalo tudi napadov na vse, kar je nemškega. Pesmi, kiso jih prepevali, zvenele so vse v jugoslovanskem, torej protivstrijškem tonu. Ko so zvečer vzeli celjski parci slovo, zadonela je vprilo policije znana hujškača pesem „Hej Slovani“! Potem se je prepevalo in tulilo po ulicah, da je kar odmevalo. Na kolodvoru pa hujškači pozdravi niso imeli ne konca ne kraja. Tukaj se je zrcalila zopet jugoslovanska omika. In to se dogaja vse pod nadzorstvom bistiškega občinskega zastopa. Dolžnost župana bi pa bila, da bi bil prepovedal nele samo demonstracijski pohod, marveč tudi nacionalno razstavo trobojnici in hujškačo petje. Če nam ne pomagajo proti temu javna, v to poklicano oblastva, se bodo morali proti temu na ta način sami branati, kajti naveličali smo se že tega brezkončnega nacionalnega izvajanja in žaljenja mirnih meščanov druge narodnosti. Ali je že kdo kedaj videl pri naših zabavnih prireditvah slična razgrajanja, ki spadajo v deželo divjakov? Nikdar ne! Če smo se hoteli zabavati, zabavali smo se mirno, brez da bi razgrajali ali kalili mir našim sosedom in delali javne škandale. Skrajni čas bi bil, da bi se v tem oziru tudi okrajni glavar malo vzdramil in razsodil, kdo ima prav ter v bodoče take protivstrijške „veselice“ razvpitih Jugoslovjanov prepovedal, kakor ni dovolil tudi nam držati zborovanja, v katerem bi se šlo le za zgolj avstrijsko pravo in misel. Taka je torej zahvala za doprinesene žrtve na oltarju domovine! Imamo še hvala Bogu toliko moči, da si bodo morali našo pravico in vpliv uveljaviti. Meščani Slovenske Bistrike! Združimo se torej in nastopajmo v bodočnosti složni v boju proti jugoslovanskim, državo razjedajočim elementom in podaljševalcem vojnega gorja.

Začetek šole in njeni dobri cilji. Ker se kmalu zopet prične čas šolskega leta, posljite vaše otroke v mesta v nemške šole in izobrazite jih tudi v nemškem jeziku, da bodo imeli enkrat boljšo bodočnost. Ne verujte v tem oziru jezuitovskim jugoslovanskim farizejem, ki vas od tega oddstvujejo in vam celo žugajo ter vas hočejo

odtujiti od vsega, kar je nemškega. Ti hinavci bi radi bili, da bi ostala vaša deca nevedena, da bi se ne izobrazila v tem in onem, da bi potem, ko v svoji nevednosti in neizobrazenosti enkrat doraste, lahko ž njo ravnali, kakor bi hoteli. To se pa ne sme več zgodi. Zakaj so se pa učili nemščino oni, ki vas zapeljujejo? Zakaj govoriti nemški hujškači duhovnik, advokat in učitelj, kadar te, dragi kmet, hoče slepit? Zakaj ne privošči tudi tebi tega uka? Zato, ker hoče ostati na krmilu, ker hoče s teboj ravnati, kakor ravno njemu ugodi. Pokažite jim torej, da se jim ne vdate več, da ne potrebujeta zapeljivev in hinavcev, ki vas vodijo po krivih potih. Pokažite jim, da hočete postati samostojni ne samo v mislih, ampak tudi v dejaju. Da pa do tega pridejo pošljite vaše otroke v mesta v nemške šole, izobrazite jih v vsem potrebnem in oni vam bodo za to hvaležni. Dandanes ne živimo več v starih dobrih časih in mnogo je potrebno, da se dovejemo posameznika do gospodarskega blagra. Da se pa to doseže, je neobhodno potrebno, da znajo vaši otroci tudi nemški. Vaši voditelji vedno javkajo, da jim vlada ne da dovolj šol. Za božjo voljo, kaj pa jim pomagajo velike palače, če se v njih nič ne naučijo. Saj jih imajo dovolj povsod. Kako prednost uživa danes tisti, ki zna nemški, to nam jasno dokazuje ta vojna. S kako radostjo in hvaležnostjo pravijo vsi, ja, da bi jaz nemški ne znam, potem bi meni prav slaba predla. In tako se ni samo eden izustil, to priznanje je obče. Zato pa se ne ozirajte na desno in levo, ampak korakajte po ravnih potih do vašega blagostanja, ki ga najdete v izobrazbi nemškega jezika vaših otrok. Ne zamudite torej trenutka, izobrazite vaše otroke v nemščini in pošljite jih v nemške šole!

Zgradba siročišnice in vzgojevališča v Ptiju.

Kakor smo pred tedni že poročali, zgradi se v Ptiju siročišnica in vzgojevališče za 500 otrok padlih vojnih vjetnikov iz političnega okraja in mesta Ptuj. Da se pa pospeši ta blagodejeni projekt, je naša sveta dolžnost, prispetati po naših močeh, da se temu nad vse človekoljubnemu in patriotičnemu namenu dostojski ustreme, ker otroci za našo domovino padlih vojnikov so naši otroci. Več iz oglasa v našem listu.

Vrnitev ruskih vjetnikov. Samoobsebi je umevno, da se morajo naši domačini enkrat v polnem številu iz vjetništva vrneti. Tega ne zanikamo. Ampak, da se nam sedaj kar hipoma vse Ruse pobere, brez da bi se mislilo za nadomestitev, to nam pa ne ugaja. Pobrali so nam domačine, sedaj nam pa še vzamejo te in mi se vprašamo, kdo nam pa bode delal? Naj nam jih vendar nadomestijo z Italijani. V katerem evangeliu pa je neki zapisano, da naj Italijani po taborih brez dela lenuhajo, medtem ko stoe naša polja zapuščena in delavnice prazne in brez delavcev? Kako bodovali zahtevam ustregli, če nismo delavskih moči? Na takoršen način bude vzdržanje težko. Merodajne vojaške oblasti pa prosimo, naj naše stališče vendar enkrat v poštov vzamejo in poskrbijo, da dobimo od ene ali druge strani kakor najhitreje nadomestek za odvzete nam Ruse, da gospodarski popolnoma ne propademo.

Vojna razstava ces. in kr. 87. infanterijskega regimenta. Vojni album našega domačega infanterijskega regimenta bo v začetku jeseni razstavljal vojne spominke vseake vrste. Za kolikor mogoče bogato in dostojno prireditve prosi uredništvo vojnega albuma tem potom, da mu slavno občinstvo posodi razne, v zasebni lasti nahajajoče se predmete kakor orožje, slike, fotografije, dopise, posebno pisma vredne vsebine, kratko vse spominke, ki so kakorkoli v zvezi z regimentsko uporabo v tej svetovni vojni. Predmeti, ki bi jih slavno občinstvo prepustilo na razstavo, naj se izročijo „Uredništvu vojnega albuma“, Celje, Burggasse, soba št. 44, kjer se po končani razstavi vrnejo. Ker je čisti dobiček namenjen vдовam in sirotam regimenta, naša deka je uredništvo, da bo občinstvo mesta, okolice in vsega, dopolnilnega okraja kolikor mogoče prispevalo in sodelovalo.

Svinjski sejmi vršijo se od zdaj naprej redno vsako sredo. Zadnji sejem je bil prav dobro obiskan. Vdeležilo se ga je mnogo prodajalcev in kupcev.

Koroške vesti.

Iz Koroškega se nam poroča: Kakor štajerski Slovenci, tako uvidimo tudi mi cesarju in domovini zvesti koroški Slovenci v perfidni gonji Korošca državi in cesarju nevarno stremljenje in se zjedinimo v vsem, kar so štajerski Slovenci napram temu v zadnji številki izražali. Tudi mi delavni in zvesti Korošci hočemo živeti z našim nemškim sosedom v miru in slogi in pošiljati našo deco v nemške šole, da ji zasigurimo blagostan bodočnosti. Kaj je sicer dapes taisti, ki ne zna niti zlogice nemškega? Nikamor se ne more podati. To uvidimo tudi mi slovenski Korošci in zato se nemoramo zvezati in pajdatisi s Hrvati in kraljemorski Srbi. V zanjke propada bi nas radi spravili ti brezvestni hudodelci in jugoslovanski velezirdzalci. Ne vdamo se jim in glasno kličemo, da bode odmevalo daleč po zvesto-avstrijskih koroških gorah: živeti hočemo v nerazdeljivi Koroški, neoviranici od vseake strupene gonje in tesno zvezani z našim zgodovinskim sosedom se hočemo posvetiti delu blagostanja za domovino in cesarja. Vse drugo pa zavračamo z resno odločnostjo, Korošec in Jeglič pa naj se podata, kamor že dolgo spadata, v brezno izkažene Srbije. — Živili torej ne razdeljiva Koroška in Štajerska, živila slavna Avstrija!

Razno.

Oklic glede oddaje živil.

Žetev je spravljena, mlačva se je začela. Po tednih pomanjkanja bi zopet mogli vsi Avstriji dobiti toliko kruha in moke, kolikor pripade po pravici iz donosa zemlje na posameznika. Toda sebičnost in brezobzirna lakomnost začenjajo pridelke raznašati in ogrožajo s tem zasigurno razdelitev vojne racije (obroka). Ljudje, ki hočejo doseči oderuški dobiček ali zasledujejo sebične interese, hodijo pri kmetih, oškodujejo na neodgovoren način polja in nadlegujejo kmetovalce, da bi poljske sadove dobili in neopravljeno posest. Kar le morejo dobiti, se porabi neprimerno in potratno. Malo število jih povzije, kar gre drugim po pravici. Kdor pa v resnici pomanjkanje trpi in more pičlo shajati z malo denarja, kdor služi svoje ure pri pridnem dnevnom delu, kdor ne hlepi po tem, da bi se obogatel, ta je v nevarnosti, da mu sebičnost in oderuštvu vzameta njegovo pravico do kruha.

Vzajemno preponujanje se je začelo, da bi se vsi pošteni kmetovalci odvrnili od izpolnjevanja dolžnosti. Mnogi so padli skušnjavici čez mernega dobička in mestno prebivalstvo glede z ogorčenjem, da si pohlepnost marsikaterega poljedelca ne upa zahtevati samo predmetov vsakdanje potrebe, ampak vse, celo igrače in razkošje in celo zlato zakonskega prstana, da izrablja silo in stisko.

To nezagovorno početje se maščuje na kmečkem kakor tudi na mestnem prebivalstvu. Večina meščanov je zaradi koristi nekaterih brezobzirnežev izpostavljena najhujšemu pomanjkanju, kmečkemu stanu pa preti morda tudi v največjo škodo onih, ki svoje oddajne dolžnosti ne izpolnijo pošteno, ako ne oddajo predpisanih množin, sovražna nadloga rekvizicij.

Raznašanju pridelkov se bo državna oblast z vso močjo ustavljal. Lakomnost in krivica se mora zatirati pri kupcih kakor pri prodajalcih. Zakonu se mora pridobiti spoštovanje in veljava. Poljedelcu se mora zagotviti mir pri njegovem dragocenem delu, on se naj ne izpostavlja vsled ponudb vasiljivih tihotapskih kupčevalcev najtršim kaznim, meščanu pa naj bo brez zapravljanja njegovih moči in njegova delavnega časa dobiti po pravičnih cenah najvažnejša živila.

Vlada je trdno sklenila brezpogojno ponovitev težav, pod katerimi je trpela preskrba

prebivalstva v preteklen gospodarskem letu. **Ona bo zatoj z vsemi sredstvi skušala zbraniti vsako prodajo zemeljskih pridelkov, ki so v državni upravi, zlasti krušnih sadov neopravičenim.** Oblastvo je naročeno, da vsakega, ki neopravičeno prodaja zemeljske pridelke, posebno pa žito in moko, in vsakega, ki ta živila neopravičeno pridobiva, kratkomalo najstrože kaznujejo. **Zaporna kazen** se bo nalagala v najvišji dopustni izmeri zoper kupca in prodajalca in poleg tega najvišja dopustna denarna kazen. Pri tem se ne bo oziralo na stan in dostenjanstvo. Kar se žita ali moke kakorkoli nosi ali prevaža, zapade neprizanesno in sicer **tudi v najmanjših množinah** zasegi. Ravnotako se izreče, da zapade izkuipilo in sicer denar kakor tudi menjalno blago. Za strogo nadzorovanje prometa z živili je vse vkrejeno, za najhitrejše prejemanje raznašanih zalog in za izsledovanje prodajalcev je bila organizirana posebna služba.

Zakon se mora porabljati v polni ostrosti, da se odpravi protipravno in oderško početje, kajti le popolna pridobitev in pravična razdelitev domačega krušnega sadu nas obvaruje najhujše stiske, ohrani notranji mir države in nas približa miru.

C. kr. minister in vodja urada za ljudsko prehrano:

Paul L. r.

Dunaj, 23. avgusta 1918.

Draginja doklade učiteljem. Dunaj, 31. avgusta. "Wiener Zeitung" objavlja odredbo s 26. avgusta t. l., s katero se urejajo draginske doklade učiteljem javnih ljudskih in mestanskih šol. Draginske doklade bodo znašale 979—4932 kron.

Izvoz cigaret in smokd v Avstrijo. Dunaj, 31. avgusta. Dunajsko časopisje poroča iz Amsterdam: Na Nizozemskem je že pripravljen za izvoz v osrednje države 3,000,000 cigaret in 3,000,000 smokd.

Cene za vžigalice zvišane. Dunajski listi, ki so o podraženju raznih tovarniških izdelkov precej dobro poučeni, poročajo, da je zveza tovarnarjev za izdelovanje vžigalnic sklenila, da vnovič zviša cene za vžigalice in sicer bo stala škatljica 10 v. Sedaj si prav lahko razložimo, kaj je temu bil vzrok, da že več mesecov ni dobiti vžigalic. Tovarnarji in razni vetrugovi so si nakupičili velike zaloge vžigalic, katere bodo prodajali sedaj, ko so zvišane cene. Ni dvomiti, da bo sedaj naenkrat zadosti vžigalic!

Vrednost avstrijske krone je začela zopet padati napram tujemu denarju. Na devizni centrali na Dunaju se je notiralo: nizozemski goldinar 517:50, berlinska marka 167:20, švedska krona 355:50, bukareški lev 110:50 in bolgarski lev 127:50 K. — Dne 12. avgusta je na dunajskem trgu poskocila cena nemške marke, za katero smo plačali pred vojno 1 K 17 vin. do 1 K 19 vin., na 1 K 65 v. Švicarski frank je stal 2 K 50 vin., to je frank, za katerega smo plačali pred štirimi leti 95 vinarjev. V Berlinu dobimo sedaj za krono 50 pfenigov, v mirnem času 85. V Curihu nam dajo za avstrijsko krono 38 centimov, pred vojno 1 K 5 vin. Vzrok take vrednostne izgube tiči v preveliki množini papirnatega denarja, katerega posledica je tudi neznosna draginja.

Gospodarske stvari.

Jesenska in pomladna krma.

Da se izrabijo strnišča in se nadomesti krma takoj po žetvi za jesen, pa tudi, da se pripravi za prihodnjo pomlad rane zelene klaje, se priporoča, da se nasejajo strniščni plodi, ker dajo najcenejo krmo, ki si jo kmetovalec more preskrbel. Pridelovanje takšne krme se spoji tem lažju s strniščnim oranjem, ker za to pravne rastline ne treba globokega oranja. Zemljišče na katerem naj rastejo strniščni plodi, pa seveda ne sme imeti preveč plevela, niti ne sme biti preslabo. Za dobro rast strniščnih plodov je tudi treba, da se njiva takoj po spravi žita zorje, prevaži, poseje, zopet lahko povlači in pri lahki zemlji tudi dobro povala.

Kot izvrsta krmna rastlina za strnišča se zlasti priporoča mali in veliki krmni adreselj. Uspeva za vsem plodom in sveži, humozni, pa tudi v lahki, ilovnji-

to peščeni zemlji; raste celo v suhi peščeni zemlji. Raste prav naglo in ne rabi dosti gnoja, zahteva pa dobro zrahljano in čisto zemljo. Da je za določeno dobo vedno svežega adresela, se seje v presledkih dveh do treh tednov. Poseje se najboljše z roko, povlači se zlahko brano in, da enakomerno vzhaja, se dobro povala. Ta rastlina je prav dobra zelena krma, ki zelo ugodno upliva na mlečnost molznih krav. Semena je treba od malega adresela 19 do 24 kilogramov in od velikega adresela 20 do 30 kilogramov za hektar.

Hiro razčita rastlina za zeleno krmo je tudi bela gorčica. Tudi ta uspeva skoraj v vsaki zemlji, zlasti pa v lažji ilovljeni zemlji, pa tudi v apneni in laporasti zemlji. Celo v lahki zemlji da ta rastlina precej zelene krme. Gorčica se naseje lahko sama ali pomešana z drugimi krmnimi rastlinami. Pokošena ob začetku cveča, je dobra krma za dojne krave in popravi kakovost surovega masla, ker mu da lepo rumeno barvo. Gorčica se poseje z roko in sicer 20 kilogramov na hektar. Semene se samo lahko povlači.

Kot strniščni plod se uvažuje tudi ajda, ki tudi ne zahteva dobre zemlje. Z krmo posejana je ajda radi nagle rasti izvrsten strniščen plod. Pri setvi z roko je treba za hektar 70 do 100 kilogramov semena. Poseje se na povlačeno zemljo, na kar se seme povlači, a povala je pa ne sme. Ajda z grašico da tudi prav dobro mešano krmo, pa tudi ajda z belo gorčico. V tem slučaju se vzame 75 kilogramov ajde in 12½ kilograma bele gorčice na hektar. Tudi ta mešana krma dobro upliva na mlečnost molznih krav.

Tudi jara rž, ki uspeva v vsaki zemlji, da pri rani setvi v jeseni dobro košnjo ali pašo in v prihodnjem poletju dober pridelek zrnja in slame. Treba je le tri četrteine semena navadne rži. Setev se tako hitro razvija, da se že lahko po šestih tednih počne s krmiljenjem. Mešanica grašice, grada, pelušča in boba z ovrom in gorčico da tudi izvrstno zeleno krmo, ako se rano poseje.

Za rano zeleno krmo v spomladici je zlasti pripravljena laška detelja (inkarnatka), katere da včasi še pozno v jeseni dobra košnja, ali vsaj paša. Posedno je priporočljivo sejati grašico pomešano z laško deteljo in jaro ržjo, ker se grašica ovija na rž in se na način zviša pridelek. Za hektar se rablji 12 kilogramov rži. Ako je grašica samo z rajo ržjo zmešana, je to izborna in zgodbina krma. Vsekako se pa mora zarano nasejati, najkasneje začetkom septembra, da se rž še pred zimno dobro vkorenini in ob enem grašiču proli mrazu ščiti. Rž pa ne sme biti pregostia, ker potrebuje grašica mnogo zraka in solnca. Ako se zmes že julija poseje, da že v jeseni dobro pašo. Že maja se dobri zeleni krmi; pokošene rastline poženejo fazok zopet in se zorijo. Vzame se približno 60 kilogramov grašice in 60 kilogramov rži za hektar. Najboljše je to mešanico požeti še pred cvetom, ker je v tej dobi najokusnejša zeleni krma in tudi zelo redilna.

Druge primerne zimske zmesi, ki dajo rano spomladici dobro zeleno krmo, so in sicer za hektar 160 kilogramov rži in 4 kilograme ogršnice ali 150 kilogramov rži in 50 kilogramov zimskega graha.

Da pa zimska mešanica dobro raste, je dobro pred setvo pognojiti zemljišče vsaj z malo množino. To masove moke ali kajnitja in glavnog pogoja za bujno rast vseh imenovanih krmnih rastlin pa je; »Sej o pravem času!«

Strokovni učitelj H. König.

Listnica uredništva in upravnosti.

Kozje, Štajersko. Natančno zdodovino 87. inf. regimenta, dobite le pri poveljstvu regimenta. — **"Úsch".** Dragi prijatelj, takoršne razmere dogajajo se danes povsod in to iz vzroka, ker je avstrijska gospodarska organizacija na celej črti izpodrekla. S pozdravom!

Loterijske številke.

Gradec, 28. avgusta 1918: 8, 38, 24, 78, 70. Dunaj, 24. avgusta 1918: 53, 31, 39, 32, 65. Trst, 4. septembra 1918: 78, 35, 76, 31, 8. Linc, 31. avgusta 1918: 19, 68, 56, 23, 66.

in nadviničar

in 3 viničarji se potrebujejo pri graščini Dornovi, pošta Možganji p. Ptuj.

Zaradi službene pogodbe se natančno izve pri graščinskemu oskrbništvu na Dornavi.

„Slovenski Gospodar“ za fronto prepovedan!

Vojaška oblast prepovedala je dostavljanje „Slovenskega Gospodarja“ vojakom na fronto. — Kdor čita ta veleizdajalski jugoslovanski list, se tej odredbi ne čudi, čudi se k večjemu, zakaj se je to tako pozno odredilo in — zakaj še se ne prepove drugih sličnih listov.

NAZNANILLO.

Podpisani naznanjam, da sem prejel dovoljenje za nakup sadja, zelenjave in poljskih pridelkov v obče in sicer za celi ptujski okraj ter se nadejam, da me bode slavno občinstvo s svojimi dobavami blagohotno podpiralo, nakar ga zagotovim splošne zadovoljnosti.

Jakob Simonič
trgovec, **Sv. Urban p. Ptuj.**

Naznanilo

Podpisani naznanjam, da sem prejel dovoljenje za nakup sadja, zelenjave in poljskih pridelkov v obče in sicer za celi ormoški okraj ter se nadejam, da me bode slavno občinstvo s svojimi dobavami blagohotno podpiralo, nakar ga zagotovim splošne zadovoljnosti.

HANS ROSMARIN
trgovec v Ormožu.

Dekla

pridna, zvesta in delavna, katera se zastopi na poljskem delu, se sprejme v dobro službo pri gosp.

Leop. Slawitsch
trgovec, Ptuj.

Viničar

z večimi delavskimi močmi, kateri se razume pri amerikanskih gorčicah, se sprejme pod dobrimi pogoji pri J. Belina, trgovcu, pošta Podlehnik, Štajersko.